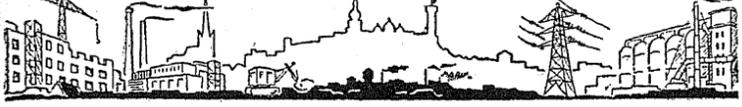

Tallinna POLÜTEHNIK

Tallinna Polütehnilise Instituudi parteibüroo, direktiooni, ELKNU komitee ja ametiühingukomitee häälekandja

Nr. 12 (215) Neljapäeval, 23. mail 1957. a. IX aastakäik

Kevadine eksamisesioon instituudis

On alganud ja mitmetel vanemate kursuste õpperühmadel ka juba lõppenud kevadine eksamisesioon. Osal rühmadel (kokku 25) on kevadine eksamisesioon täies hoos. I ja II kursuse üliõpilased aga valmistuvad selleks.

Millist omapära omab käesolev eksamisesioon võrreldes eelmiste eksamisesioonidega? Esiteks tuleb märkida seda, et on tõusnud üldine nõudlikkus. Eksamite vastuvõtmisel juhendatakse KHM käskkirjas nr. 803 kehtestatud määrusest eksamite ja arvestuste kohta kõrgemates õppeasutustes, kus nõutakse üliõpilastelt teoreetilise õppematerjali põhjaliku tundmise kõrval ka oskust teoreetiliste teadmiste praktiliseks rakendamiseks. Teiseks omapäraks on see, et käesoleval semestril viidi sisse rida muudatusi kehtivatesse õppeplaanidesse ja programmidesse. Nende muudatuste tagajärjel vähenes kohustuslike tundide arv 36 tunnini noorematel kursustel ja 30 tunnini vanematel kursustel, eksamite arvu piirati 5-ni ja pikenes eksamisesioon. Selle tagajärjel kasvab üliõpilaste iseseisva töö maht, tõusis nõudlikkus laboratoorse tööde kvaliteedi osas ja samuti esitatavate kursuseprojektide ning koduste tööde osas. Kolmandaks lubas uue stipendiumimääruse rakendamine kindlustada reale nõrgema majandusliku olukorraga üliõpilastele materiaalsed võimalused paremini õppimiseks.

Nendes tingimustes toimunud ja toimuv eksamisesioon näitab III ja IV kursuse üliõpilaste osas häid tulemusi. Rühmades, millel eksamisesioon on lõppenud (neid on kokku 12) kujunesid sessiooni tagajärjed järgmisteks:

Hindele «väga hea» sooritati	40,4%
hindele «hea»	41,9%
hindele «rahuldav»	14,2% ja
hindele «mitterahuldav»	3,5%

kõigi toimunud eksamite üldarvust.

Kuid eksamisesioonil ilmesid ka puudused. Üheks oluliseks puuduseks on see, et rida üliõpilasi ei tulnud eksamitele ega suvatsenud teatada, millistel põhjustel nad seda tegid.

Näiteks üliõpilased Arumäe (IM-81), Viitman (ME-63), Nuuter (MT-64), Jõesaar (MS-82) ja Sarapuu (MT-84). Rühmavanemad ja ühiskondlike organisatsioonide esindajad ei reageerinud sellistele jämedatele õppetähtsustele rikkumise faktidele ega püüdnud omalt poolt selgitada, millistel põhjustel jäid need üliõpilased eksamitele tulemata. Nimetatud üliõpilased said mitterahuldava hinde, kui põhjuseks eksamitele mitteilmunud. Sellisest lohakast suhtumisest tuleb meil ostustavalt lahti öelda. Abi saavad ja peavad siin osutama rühmavanemad, komsomoligruppide sekretärid ja ametiühinguorganisatsioonid.

Toimuva eksamisesiooni oluliseks erinevuseks, võrreldes eelmiste eksamisesioonidega, on ka veel see, et need üliõpilased, kes pärast eksamisesiooni omavad akadeemilise võlgnevuse, peavad selle likvideerima enne sügissemestri õppetöö algust. Kateedrite juhatajatel tuleb määrata nendele üliõpilastele, kes said puuduliku eksamihinde ja jäid veel tingimusi üliõpilaste nimekirja, eksami sooritamise tähtsajad enne sügissemestri õppetöö algust ja teatada need dekaanile.

Alanud kevadine eksamisesioon on tõsiseks prooviks meie instituudi kollektiivile. Semestri vältel teostatud õppetöö näitab, et rõhuv enamuse meie üliõpilastest valmistub täie tõsidusega ette eelseisvateks eksamiteks, nad on omandanud sügavaid teoreetilisi teadmisi ja oskavad neid ka rakendada praktiliselt. Õppejõudude kollektiivi tähtsamaks ülesandeks on praegu kindlustada semestri õppeplaanide täpne täitmine, viia õigeaegselt läbi arvestused praktilistes töödes ja kõik ettevalmistused eksamiteks ning luua üliõpilastele normaalsed tingimused eksamite sooritamiseks.

G. OSEROV,

TPI direktori asetäitja õppetöö alal

Personaalse stipendiumi saaja, III kursuse üliõpilane, ehitusteaduskonnaga komsomolibüroo sekretär Aleksander Differt (vasakult esimene) vestlemas teaduskonna komsomolibüroo liikmete Ern Saariste ja Sirje Konsaga.

E. Viljaranna foto

Huvitavad üritused õpperühmas MM-41

Inseneri põhiline «tööriist» on arvutuslülakat. Kas teie tunnete põhjalikult arvutuslülakati?

Ühe huvitavama üritusena toimuski meie grupis ehitusmehaanika kateedri õppejõu sm. Olliku vestlus arvutuslülakati käsitamisest. Huvi selle vastu oli grupis suur — kõik olid kohal nagu üks mees.

Sm. Ollik pööras palju tähelepanu praktilistele arvutusvõtetele, mis on vajalikud meile, masinaehitajatele. Need kergendavad ja kiirendavad tunduvalt lülakati töötamist. Opi selgeks kõigi arvutuslülakatil olevate tähtsate kasutamise ja ruut- ning kuupvõrrandite lahendamine.

Järjekordse üritusena toimus hiljuti kohtumine vana kommunisti-revolutsionääri sm. Abelsiga, kes rääkis meile oma pikast võitlejateest. Tema maailmavaade kupses ühises võitluses koos teiste kommunistidega, kodanluse vastu.

1921. aastal astus sm. Abels kommunistliku partei ridadesse. Väga raske oli tol ajal teha massilist poliitilist tööd. Kuid kodanluse määramisest hoolimata laienes tööliskummine.

Kodanlik valitsus väitis, et Eestis ei ole ühtki elukutselist revolutsionääri, et kõik kommunistid Eestis töötavad Venemaa kulla eest. Kuid kulla eest töötavaid revolutsionääre saab ära osta, neid ei tule kodanlusele kar-

ta. Kodanlus kartis aga kommunistide üle kõige. Seda oli näha sellest, et püüti iga hinna eest arreteerida tööliskummise juhte. Ka sm. Abels arreteeriti. Seda oli näha ka siis, kui arreteeritud mehiseid laulsid kohtus internatsionaali ja kohus oli sunnitud lahkuma.

Vangla oli meie kommunistidele suureks kooliks.

Siin jätkati elavalt sidepidamist välismaailmaga ja tegeldi pidevalt enesetäiendamise ja Regulaarselt ilmus ajaleht «Vangla Kiir», igas kuus üks number. Et takistada ajalehe ilmumist, löid poliitvangidele antav paber ribadeks. Kus aga võtsid vangid paberit ajalehe väljaandmiseks, seda ei saadudki teada.

Kindel usk sotsialismi võiduse aitas kommunistidel võita kõik raskused.

Seejärel peatus sm. Abels lühidalt käesoleval rahvusvahelisel olukorral.

Hüvasti jättes selgitas ta, kui tähtis on end igati poliitiliselt täiendada, et õigesti aru saada maailmas toimuvatest sündmustest.

Vana revolutsionääri vestlus oli sisukas ja täis põnevaid momente. Soovitame ka teistel gruppidel korraldada taolisi huvitavaid üritusi.

O. UDRAS,
õpperühma MM-41 komsomoligrupi sekretär

KOHTUMINE TULEVASTE ÜLIÕPILASTEGA

Pühapäeval, 19. mail k. a. täitus meie instituudi VII auditoorium noortega, keda huvitavad edasiõppimise võimalused TPI-s. Siia kogunes Tallinna keskkoolide lõpuklasside õpilaste kõrval ka mitmeid tööliskoorte keskkoolide lõpetajaid ja keskaridusega noori tehestest.

Tallinna Polütehnilise Instituudi üliõpilaste ja õppejõudude ning tulevaste üliõpilaste kohtumisohtu avas TPI tugevusõpetuse laboratooriumi juhataja sm. Luigge. Seejärel tervitas noori TPI

direktor sm. Schmidt, kes peatus lühidalt ka instituudis õpetatavate erialade ja õppesüsteemi juures. Edasi esinesid lühikeste sõnavõtudega üksikute teaduskondade esindajad — dekaanid ja dekaanide asetäitjad.

Kohtumisõhtu kontsertosas esines TPI Meeskoor Arno Kallikormi juhatusel.

Hiljem veedeti koos aega TPI Estradiorkestri rõõmsatujulise muusika saatel.

L. LEINART

Nii elatakse Vorkutas

Instituudi lõpetamine: diplomiprojekti koostamine, tööesuamine, inseneridiplomi kättesaamine, on väga erutavaks ja omapäraseks perioodiks iga üliõpilase esus. Noored mäeinsenerid Georgi Kaleviste ja Udo Aasamets elasid selle sündmusterohke aja üle möödunud kevadel. Kõige põnevamaks, kõige rohkem huviäratavaks küsimuseks oli muidugi see, kuhu siirduda tööle. Juba varakult käidi kateedrist uurimas, millistele kohtadele ja millistesse basseinidesse vajatakse kõige enam noori mäemehi.

Ja siis, aprillikuu keskpaiku, selguski kõik — nõudmisid mäeinseneride järele oli saanud trustidest: «Leningradslanets», «Estonlanets» ja «Vorkutagul». Muidugi pani töökoha valik esimesel päeval mitmedki mehed tõsiselt mõtsele. Selge, et hea meelega oleks enamus jäänud Eesti basseini, kuid kaadreid vajati ju mujalegi sama hädasti.

«Mina arvan, et tuleks minna Vorkutasse!» oli Georgi Kaleviste üks esimesi, kes hakkas kindlamalt rääkima tööleostidust polaarjoone taha.

«Ja lähemegi!» sõnas omalt poolt Udo Aasamets. Nende arvamus toetasid veel Rinaldo Pöld, Avo Mändmets, Jaan Leis ja mitmed teised.

Tööesuunamise komisjoni istungil vormistati noormeeste otsus ja 2. augustil 1956. a. viiski Tallinn—Moskva rong enesega kaasa grupi TPI lõpetanud noori mäeinseneri, kes olid oma töökohaks valinud Petšora basseini.

Kui Eestist lahkuti suvel, siis Vorkutasse jõudes oli seal juba hiline sügis. Meie noormeestele, kes olid harjunud nägema kaski ja mände sihvakate puudena, tundus kidur põhjamaine loodus küll pisut võõrastava ja igavana — kased ulatusid siin tavaliselt kuni rinnuni, männid aga

olid veelgi väiksemad. Kuid ega nad polnud siia tulnud loodust vaatama, vaid tööle.

Prooviks määrati noormehele vähem vastutusrikastele ametikohtadele — Georgist sai mäeinsener ja Udost ventilatsioonikünnik. Noh, ega töögi ainult kiitust kuulda saanud. Alguses üli mitugi korda vastu võtta ülemustelt päris kena peapesu. Oskused omandatakse aga praktikas ja ega siis esimeste raskuste puhul tohi kohe tagasi kokkuda. Noormehele õppisid põhjalikult tundma kasutatavat kaevandamisviisi ja oma vahetuse kollektiivi. Jäid harvemaks juhud, kus praktiliste kogemuste vähesuse tõttu ei osatud mõnd küsimust kiirelt lahendada või tekkinud ebameeldivat olukorda likvideerida. Ja peagi jõudis päev, mil Udo ja Georgi ütlesid hüvasti oma senistele töökohadele. Udo edutati kaevanduse ventilatsioonilema abi, Georgi aga tootmisjaoskonna ülema abi kohale.

Õpperühm KS-82 läbis kevadise eksamisesiooni edukalt

Kui I ja II kursusel veel käib täie hooga õppetöö, siis neljandal ja osaliselt ka kolmandal kursusel on pingerikas eksamisesioon möödunud ning ees seisab tööstuspraktika.

Silikaatide tehnoloogia eriala IV kursuse üliõpilastele oli see eksamisesioon eelviimaseks instituudis, seega oleks põhjust teha ka mõningaid kokkuvõtteid.

Ainult väga häid ja häid vastuseid anti dots. L. Schmidtile «Silikaatide ja räni füüsikalise keemia» eksamil. «Ahjude, kuivatite ja gaasigeneraatorseadmete» ja «Silikaatide masinate ja aparaatide» eksameil näitasid üliõpilased, et nad on kindlalt omandanud tulevasele silikaatide tööstuse insenerile vajalikud teadmised.

Kõigil eksameil andsid ainult väga häid vastuseid üliõpilased Rutt Vaher ja Juta Vilk.

Ka tervel real teistel üliõpilastel esines ainult mõni «neli».

Üldiselt võib möödunud eksamisesiooni tulemustega rahule jääda. On näha, et inimesed suhtuvad töösse tõsiselt, seda enam, et instituudi lõpetamise aeg pole enam mägede taga.

13. maist algas meil juba tööstuspraktika, mis kestab juuli alguseni. Enamus üliõpilastest on praktilikal Järvakandi klaasitehases, osa Tšagoda klaasitehases ja mõned Tallinna «Tarbeklaas»-is. See tööstuspraktika on üks põhjapanevamaid ja olulisemaid ning seepärast püüame suhtuda töösse täie tõsidusega.

Praktilikal kogutud andmete alusel tuleb sügisel koostada projekt, saadud praktilisi kogemusi läheb vaja aga tulevikus juba insenerina töötades.

M. HALDNA (KS-82)

Mäeinsener Kaleviste vabal ajal oma toas.

U. Aasametsa foto

Sõpruskohtumise võitsid TPI sportlased Spartakiaadil saavutasid esikoha mehaanikud

18. ja 19. mail k. a. vildi Komsomoli-nimelisel staadionil läbi TPI kompleksspartakiaadi viimase alana kergetõustiku karikavõistlused ning paralleelselt sellega sõpruskohtumine Kaunase Polütehnilise Instituudi ja meie instituudi kergetõustiklaste vahel.

TPI karikavõistlustel tuli naiste osas esikohale mehaanikateaduskond 62 punktiga, teiseks jäi keemia-mäeteaduskond 61,5 punktiga ja kolmandaks ehitusteaduskond 53,5 punktiga. Meeste osas saavutas esimese koha samuti mehaanikateaduskond — 261,5 punktiga, teise koha ehitusteaduskond — 245 punktiga ja kolmandaks tuli keemia-mäeteaduskond — 104,5 punktiga.

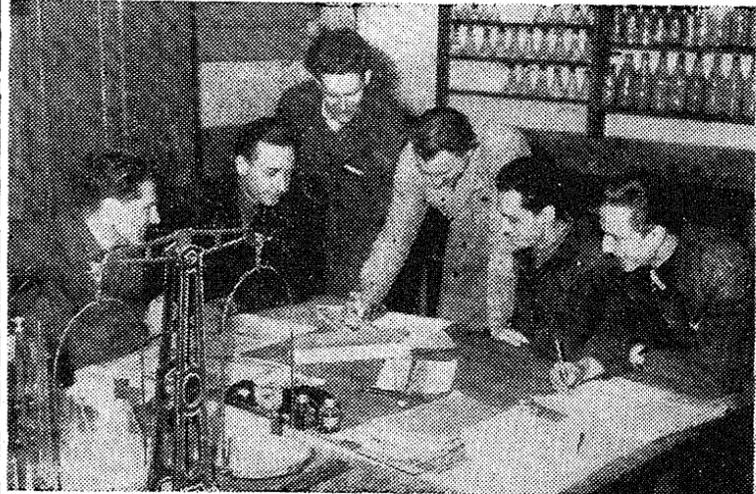
Sõpruskohtumine Kaunase PI ja TPI vahel kulges võrdlemisi tasavägiselt. Iga võistlusalal koht andis juhendi kohaselt võistkonnale 5 punkti, II koht — 3, III koht — 2 ja IV koht — 1 punkti, väljaarvatud teatejooksud, kus I koht andis 5 punkti ning II koht 2 punkti.

Sõpruskohtumise käigus võis märgata, et meie võistkond esines paremini visetes, heidetes ja tõugetes, Kaunase võistlejad näitasid paremaid tagajärgi jooksupäevadel.

Kohtumise võitis TPI võistkond 148 punktiga, Kaunase PI saavutas 136 punkti. Võistluste käigus püstitati kaks uut TPI rekordit odaviskes (P. Näks 41,31 ja A. Andressoo 60,90). Nii sõpruskohtumine kui ka sellele järgnev koosviibimine meie ja leedu üliõpilaste vahel on meeldejääv.

Peale viimast võistlusalal, s. o. peale kergetõustiku karikavõistlusi selgusid ka TPI VIII kompleksspartakiaadi võitjad. Naiste aladel jagavad kolme esimest kohta 30 punktiga mehaanika-, ehitus- ja keemia-mäeteaduskond. Meeste osas saavutas esikoha mehaanikateaduskond 37 punktiga, teiseks jäi ehitusteaduskond 30,5 ja kolmandaks keemia-mäeteaduskond 22,5 punktiga.

E. KALMUS

Meie instituudis toimub praegu ühe ulatuslikuma teadusliku tööna dotsent Kihase juhtimisel tsükloontuust sideaine valmistamise probleemi uurimine.

Pildil grupp nimetatud küsimusega tegelevaid seltsimehi nõupidamisel.

Elektrikute seisukoht

«Tallinna Polütehnikus» nr. 4 (207) pealkirja all «Toimetusel» avaldatud tekstis sisaldub H. Riikoja protest minu varem artiklis esinenud järgmistele lausetele: «Nii on sm. Hollmanni toimetusel ilmunud raamatust «Üldine Elektrotehnika» umbes 1/3 kirjutatud sm. Riikoja poolt. Suuremal osal sellest materjalist ei ole midagi ühist vastava õppeaine kavaga. Sealjuures kujutab see osa endast peamiselt lihtsate seadmete äärmiselt pikalevenitatud kirjeldust».

Kuigi H. Riikoja vastus nendele lausetele on võrdlemisi pikk, ei suuda ta neid siiski ümber lükata.

Kollektiivse teose «Üldine elektrotehnika» eessõnas on öeldud, et ta «käsitleb kõiki... kõr-

gemate tehniliste õppeasutuste üldise elektrotehnika õppekavas loetletavaid küsimusi ja on mõeldud eestkätt Tallinna Polütehnilise Instituudi üliõpilastele mitte-elektrikutele». Elektriteaduse alalisi küsimusi mainitud õppekavas üldse ei sisalda, raamatus on aga nendele pühendatud (autor H. Riikoja) 252 lhk. ehk ca 23 autoripoonat. Samal ajal on aga õppekavas ettenähtud ja raamatus esinevad teised osad, mis käsitlevad küllaltki komplitseeritud ning inseneridele mitteelektrikutele (ja ka elektrikeelele) väga olulisi küsimusi, väga kokku surutud ja konseptiivsed (H. Hellam, Elektrimasinad — 96 lhk.; E. Puusepp, Elektriagamid ja automatiseerimine — 45 lhk., jne.).

On loomulik, et niisuguses olukorras peab minu artiklis toodud väide taieksi paika. Näiteks, esitab H. Riikoja akustiliste elektrikelkade ja pasunate kohta 16 (!) nummerdatud joonist, kui aga lugeda eraldi tähtedega a, b, c, d tähistatud jooniseid, siis saadakse kokku 29 (!) joonist. Samal ajal tööstuslike seadmete automatiseerimisele pühendatud peatükis (E. Puusepp) esineb 13 resp. 16 joonist. H. Riikoja poolt kirjutatud peatüki «Keemilised elektrienemid allikad» (galvaanilised elemendid ja akkumulatsioonid) maht on 53 lhk., kusjuures viiel (!) suurel joonisel on näidatud, kuidas näevad välja taskulambi- ja raadiopatareid. Seevastu E. Kanasaare poolt kirjutatud peatüki «Elektrijaamad» maht (koos kõrgepinge aparatuuriga) on 24 lhk. ning ainult kolmel (!) joonisel on võimaldunud näidata, kuidas näevad välja tänapäeva elektrijaamad.

H. Riikoja väidab, et tema poolt kirjutatud osad sisaldavad kasulikku materjali traatside montööridele ja praktikutele. Sellist aspekti aga minu artiklis esi-

nevad laused üldse ei puuduta ning sellega H. Riikoja vahetab ebakorrektselt ühe küsimuse teiseks.

Kui H. Riikoja pidas vajalikku välja anda küllalt ulatuslikku materjali traatside alal töötajatele (ka ehk elektrikellade kasutajatele!), siis ainuke õige tee oleks olnud eriteose väljaandmise taotlemine. Selle asemel aga H. Riikoja, olles raamatu «Üldine elektrotehnika» autorite kollektiivi esindaja kirjastusega sõlmitud lepingus, rikkus omavoliliselt ja jämedalt isiklikkudes huvides autorite kollektiivi ühist kokkulepet raamatu üksikute osade (kui ka terviku) mahu suhtes, ületades temale eraldatud mahtu 20 autoripoonaga võrra (ehk neljakordselt) ning puhudes äärmiselt laiaks tema poolt koostatud osad võrreldes teiste autorite osadega. Selle tulemusena «Üldine elektrotehnika» kaotas oma tervikuse ja kujunes raamatuks, kuhu on kokkupoogitud TPI õpik ja sidemontööridele mõeldud raamat.

Samuti peab märkima, et H. Riikoja oma tegutsemisviisiga riivas ka oma kaasseltsimeeste, autori kollektiivi liikmete, huve, rääkimata paberi ja teiste materjalsete ressursside ärakasutamist ning seda, et raamatu hind tõusis kõrgeks, mis takistab tema levikut.

A. VOLDEK

Ühineme sm. A. Voldek'i kirjas avaldatud mõtetega.

Raamatu «Üldine elektrotehnika» autorite kollektiivi TPI-s töötavad liikmed: H. Esop, H. Jänes, P. Plakk, E. Puusepp.

Seoses toodud kirjutusega teatab «Tallinna Polütehniku» toimetus, et kirjutuse «Toimetusel» («Tallinna Polütehnik» nr. 4 (207)) viimane lõik kuulub sm. Riikoja.

Meeskoori kevadine kontsertreis Riiga ja Võrru

Juba talvel oli juttu, et kuhu peaks sel kevadel sõitma. Tehti väga erinevaid ettepanekuid. Lõpuks jäi peatumaks Riia—Võru maršruudil juurde.

Sõit Riiga oli arvult juba neljas. Selle reisi eesmärgiks oli süvendada sõprusdemeid naaberriigide üliõpilastega ja tutvustada neile meie uusimat kooriloomingut.

Et reis igati õnnestuks, saadeti ette brigaad, mis koosnes 6 laulumehest U. Suure juhtimisel. See brigaad pidi sõitma Tallinnast lennukiga Riiga 25. aprilli hommikul kell 11.00. Kõik brigaadi liikmed, väljaarvatud U. Suur, kes oli juba korra õhus olnud, olid «algajad piloodid» ja ootasid südame põksudes õhkutõusmist. See aga viibis. Riias olevat udu. Ja nii oodati 5 tundi. Alles kell 16.00 algas lend, mis mõõdukalt huvitavalt ja viperusteta. Kell 17.20 oldi juba Riia lennuväljal...

106 liikmeline meeskoor sõitis Tallinnast välja 25. aprilli õhtul rongiga. Riiga jõuti 26. aprilli, s. o. reede hommikul. Riia tervitas meie laulumehi päikesepaiste-lise kevadilgaga.

Vastuvõtt Riia jaamas oli väga südamluk. Siia olid kogunenud LRÜ koorid. Tervitati üksteist lauludega. Kohtusid vanad tuttavad ja sõbrad. Jaamast juhiti meid ööbimiskohtadesse. Peab ütleva, et majutamine oli lätlaste poolt väga hästi organiseeritud. Toad olid puhtad ja soojad. Meie pole nii hästi lätlasi kunagi vastu võtnud.

Õhtul toimus LRÜ aulas kontsert, mida oli tulnud kuulama suur arv lauluvõimlasi. Peale esimese osa lõppu kinnitati laulumeestele läti neidude poolt rinda kevadlilli.

Koor esitas eesti, vene, läti ja soome rahvalaule, eesti tänapäeva koorilaulu ning eesti, vene ja läti klassikalise heliloomingut. Eriti soojalt võeti vastu läti rahvalaul «Ajia žuju», mis esitati läti keeles. Paljud laulud tulid korramisele ja anti ka lisapalu. Lühidalt — kontsert õnnestus.

Suure menuga esinesid TRK üliõpilased Jelena Solovjova ja Aarne Mikk. Koori saatis klaveril Evi Ross ja orelil Rolf Uusväli. Juhatas Arno Kallikorm.

Hiljem toimus tujuküllane koosviibimine LRÜ kooridega,

mis kestis varavalgeni.

Laupäeval tutvuti linna vaatamisväärsustega. Külalastel Riia loomaaeda, vabaõhumuuseumi jne. Neid aga, kes olid juba varem viibinud Riias, huvitas, mis on vähepeal ehitatud uut. Linna tänavad on väga puhtad, pargid korrrastatud. Kõik see jättis väga hea mulje Riia elanike töö- ja korraarmastusest. Millal jõuab Tallinn oma puhtusega Riiale järele?

Veel üks väike näide lätlaste küllalislahkusest ja vastutulelikkusest.

Kuna meie reis kulges Riist edasi Võrru, siis oli tarvis järgmiseks päevaks rongipileteid 106-le mehele. Küllaltki suur arv ja kiirus. Pöördusime siis palvega Riia jaamaülema poole. Jaamaülem kirjutas avaldusele resolutsiooni ja saatis meid linna piletimüügi kassade juhataja juurde. Kassade juhataja oli väga vastutulelik ja paari tunni jooksul oli meie kasutuses terve vagun, mis haagiti Riia—Leningradi rongile juurde. Jäi ainult tänada. Ma ei tea öelda palju oleks tulnud Tallinnast avaldusi ja resolutsioone hankida, aga nii lihtsalt ei oleks see küll läinud.

Laupäeva õhtul jätkus reis Võrru. Riia jaama oli kogunenud meid saatma LRÜ kooride liikmed. Viimased käepigistused, lilled, suudlused ning sõit läks lah- ti. Suudlusi ei tule mõelda halvast küljest — need olid sõprusest ja ega neid kõik ka ei saanud.

Võrru jõudisime pühapäeva varahommikul kell 5. Kuna majutuskohaks oli 3 kilomeetrit jaamast, siis asusime 4-kaupa kolonni ja rivilauluga saabusime kohale. Muidugi lauldi poole häälega — hoiti häält kontserdiks. Meie «öbikud» — I tenorid, paigutati hotelli, kuna teised madalamad st. hääle poolest, puhkasid reisiväsimust kohaliku «Elektrimüügi» ruumides, mille peainseneriks on TPI lõpetanud Jaak Sirk.

Päeval kell 14.00 toimus kontsert kohaliku kultuurimaja saa-

lis. Kuulajaid oli rohkesti. Nendest moodustasid enamuse Võru 30-aastase staaziga meeskoori liikmed. Seega oli kontsert küllaltki vastutusrikas. Viibisime ju Võrus esmakordselt. Tuli laulda hästi ja tundmuserikkalt. Tulime sellega toime. Paljudel saalisviibijatel olid pisarad silmis kui kõlas «Meil aiaäärne tänaval». Kindlasti meenutati oma lapsepõlve ja kodu.

Kuna kultuurimaja aias on vabaõhu laululava, siis peale sisekontserdi lõppu andsime seal veel väikese vabaõhukontserdi, laskisime oma maestrot elada ja siis — Tamula järve äärde. Siin toimusid häälerühmadevahelised teatejooksu- ja vägikaikavedamise võistlused.

Teatejooksus võitis 2,37-meetrilise edumaaga baritonihäälerühm, kuna aga vägikaikavedamise võit-

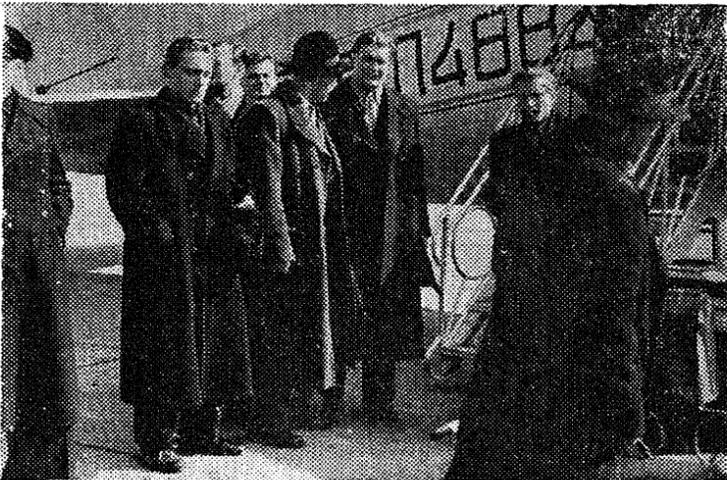
kata mõtlema kojusõidule. Jaama saabusime jälle marssides ja seekord kõlas meie rivilaul võimsalt üle õhtuselt vaikse Võru linna.

Istusime vagunisse. Nägemiseni Võru.

Rongis mõõdukas aeg märkamatu ja olimegi kodulinna. Jaamas võtsid meid vastu TPI Naiskoori esindajad lilled ja TPI Puhkpilliorkester võimsa marsiga. Kõik see oli väga ootamatu ja meeldiv. Palju tänu.

Lõbus ja muljeterohke reis oli lõppenud. Reisist on jäädvustatud palju huvitavaid fotosid, kaasa toodud palju mälestusi ja ootus, et läti sõbrad tuleksid ka meile külla. Tahame neid vastu võtta sama küllalislahkelt ja südamlukult nagu see sai osaks meile.

A. TOOMPALU,
TPI Meeskoori liige

Ettevalmistusbrigaad on valmis väljasõiduks.

Vägikaikavedu on täies hoos.

sid meeskoori jämedamaid (muidugi hääle poolest) mehed. Auhindadeks oli teatepulk ja vägikaigas, mis toodi kaasa ka Tallinna.

Kuna kõigil oli tuju hea ja ilm ilus, siis lasti lauludel kõlada. Sellele vabaõhu «atraktsioonile» oli kogunenud üle paarisaja pealtvaataja. Tundus, nagu oleks olnud Võrus mingi suursündmus. Aeg lähenes õhtule ja tuli ha-

TOIMETUSE KOLLEGIUM:

V. Garina (toimetaja)

Kanošin, Saarepera, Oun, Annus.

Ausmees, Pallo, Sandrak, Liblik.

Semper ja Viljarand.